

Čeští žáci a intimita online: sexting je běžný, bezpečná komunikace s dospělými chybí

Safer Internet Centrum ČR (SIC ČR) ve spolupráci s Univerzitou Palackého v Olomouci (UP) u příležitosti Dne bezpečnějšího internetu (Safer Internet Day), který letos připadá na úterý 10. února, zveřejňuje druhou část výsledků rozsáhlého výzkumu Čeští žáci v online světě 2025, která se zaměřuje na intimitu dětí online – sdílení osobních údajů, seznamování, sexting a vystavování se sexuálnímu obsahu. Data ukazují, že intimní život velké části českých dětí se přirozeně přesouvá na internet, zatímco dospělí jim v tomto prostředí často chybějí jako průvodci. Výzkum navazuje na [první zveřejněnou část](#), která popsala nárůst online agrese mezi dětmi a roli umělé inteligence při vytváření intimních deepfake snímků.

Děti sdílejí velké množství osobních údajů – nejčastěji jméno (85 % dívek a 75 % chlapců) a e-mail (64 % dívek a 49 % chlapců). Fotku obličeje zveřejňuje 42 % dívek a 37 % chlapců, fotky v plavkách sdílí 5 % dívek a 6 % chlapců. Část dětí uvádí i telefonní číslo, bydliště či dokonce hesla. **Martin Kožíšek**, koordinátor Safer Internet centra ČR, však upozorňuje: „Na první pohled mohou tyto sdílené údaje působit nevinně, ale dohromady už to vytváří velmi podrobnou digitální stopu, se kterou může kdokoli dál pracovat. V projektu STOPonline.cz přitom řešíme případy, kdy jsou i takto „obyčejné“ údaje zneužity třeba k vydírání. Je proto klíčové učit děti, co o sobě na internet mohou dávat a kam se v případě problému obrátit.“

Jedním z klíčových zjištění výzkumu je, že kontakt s lidmi, které děti znají pouze z internetu, je pro ně běžnou součástí online života. Na hypotetickou nabídku osobního setkání by přistoupilo 14 % dívek a 22 % chlapců, přibližně 44 % dívek a 41 % chlapců by schůzku odmítlo a zbytek si není jistý. Pokud už děti na reálné setkání dorazily, většinou potkaly dítě nebo osobu, s kterou si předtím psaly. Přesto 6 % dětí uvádí, že na schůzku přišel dospělý člověk, který profilu neodpovídal, a v 6 % případů šlo o tzv. „prank“ ze strany vrstevníků. I tato relativně nízká čísla však představují závažné riziko pro bezpečí dětí a ukazují, že ne vždy dokážou odhadnout motivace druhé strany.

Významná část výsledků se týká sextingu, tedy sdílení zpráv, fotografií či videí se sexuálním obsahem, který se podle dat stal běžnou součástí života mnoha dospívajících. Zprávu se sexuálním podtextem někomu poslalo 29 % dívek a 30 % chlapců, ale samo ji od někoho dostalo 57 % dívek a 43 % chlapců. Fotografie, na které jsou částečně obnažení nebo nazí, odeslalo 18 % dívek a 19 % chlapců, zatímco takovou

fotku obdržela více než polovina dívek (51 %) a 41 % chlapců. Video, na kterém jsou částečně obnaženi nebo nazí poslalo 9 % dívek a 13 % chlapců, ale obdrželo ho 35 % dívek a 30 % chlapců.

Intimní materiály děti nejčastěji posílají současným partnerům (9,8 %), dále kamarádům (7,5 %) a bývalým partnerům (6,6 %). Jak upozorňuje profesor **Kamil Kopecký** z Institutu výzkumu a vzdělávání v oblasti digitálních technologií a kyberbezpečnosti Pedagogické fakulty UP: *„Problém sextingu nevzniká nutně ve chvíli, kdy jsou materiály sdíleny dobrovolně a zůstávají ve zdravém a bezpečném vztahu, ale ve chvíli, kdy se vztah rozpadne nebo se obsah dostane dál – do rukou vrstevníků, vyděračů nebo anonymního publika. Je potřeba s dětmi mluvit o hranicích, o právu říct ne a také o tom, že za sdílení bez souhlasu nese odpovědnost vždy ten, kdo obsah dál šíří.“*

Motivace pro zasílání takového obsahu zahrnují přání udělat radost partnerovi nebo partnerce, reakci na podobnou zprávu či flirtování. Nejčastěji se intimní materiály sdílejí prostřednictvím Instagramu (30 %), Snapchatu (12 %) a WhatsAppu (11 %).

S intimním obsahem souvisí i to, co po dětech chtějí lidé, se kterými se seznámili online. Výzkum ukazuje, že nejčastějším požadavkem, aby děti nikomu neřekly, že si spolu píšou, ani o čem se baví (21 % dívek, 11 % chlapců). Děti jsou také často žádány o zaslání fotografie v oblečení (18 % dívek, 9 % chlapců), zapnutí webkamery (13 % dívek, 7 % chlapců) či setkání o samotě. Znepokojivé jsou i požadavky na intimnější obsah. Celých: 7 % dívek a 5 % chlapců uvedlo, že je někdo požádal o fotku nebo video, kde jsou svlečení nebo jen ve spodním prádle, a část dětí zažila tlak na to, aby dělaly něco, co jim bylo nepříjemné, případně, aby poslaly peníze či dárky. Zkušenosti, které děti popisují v rámci poradenství, ukazují, že tlak se často stupňuje – od běžné komunikace přes žádosti o fotky až po výhrůžky a vydírání. *„Je pro ně často velmi těžké přerušit kontakt, když má ten druhý k dispozici intimní materiál. Potřebují proto dospělé, kterým mohou věřit a se kterými mohou situaci bezpečně řešit,“* říká **Soňa Petrášková**, ředitelka Linky bezpečí.

„Všechna uvedená rizika a problematické jevy spojené s pobytem v kyberprostoru potvrzují, že je třeba vést děti k obezřetnosti, zdravé rovnováze mezi světem online a offline, tedy je mediálně vzdělávat. Je to velký úkol jak pro rodiče, tak pro školní výuku. Bohužel ale platí, že naše školství na tomto poli dlouhodobě selhává. I když máme již téměř dvacet let v závazných vzdělávacích dokumentech průřezové téma mediální výchova, na nemalém procentu škol není vůbec implementována. Zároveň mnozí rodiče mají o prostředí, ve kterém jejich děti tráví tolik času, minimální znalost, což se mimo jiné projevuje i tím, že je často do tohoto prostředí již v útlém věku sami nasměrují. JSNS má pro vyučující i rodiče velmi širokou nabídku praktických

*audiovizuálních lekcí a dalších materiálů, které mohou zdarma využít k posilování mediální gramotnosti dětí a náctiletých,” doplňuje **Karel Strachota**, ředitel JSNS.*

Výsledky zároveň odhalují, kdo je pro děti hlavním zdrojem informací o sexu a pornografii. V obou oblastech dominují internet a vrstevníci, jako jsou kamarádi a spolužáci. U otázky „Kdo ti poprvé vysvětlil, co je to sex?“ uvádí internet 33 % dívek a 33 % chlapců a kamaráda nebo kamarádku 33 % dívek a 28 % chlapců. Matka je zdrojem vysvětlení pro 29 % dívek a 16 % chlapců, otec pro 13 % chlapců a 7 % dívek. Umělou inteligenci (např. chatboty) zmiňuje 2–4 % dětí. Podobný trend vidíme u tématu pornografie, kde jsou hlavním zdrojem informací kamarádi (35 % dívek, 30 % chlapců) a internet (34 % dívek, 33 % chlapců), zatímco matku uvádí jen 10 % dívek a 7 % chlapců a otce 3 % dívek a 7 % chlapců. Jak uvádí **Veronika Andrtová**, ředitelka Dětského krizového centra: *„Když se děti o sexu a pornografii dozvídají hlavně z internetu a od kamarádů, často přebírají zkreslené představy a necitlivé vzorce chování. Otevřený, věcný rozhovor s rodičem nebo jiným dospělým je přitom jeden z nejlepších ochranných faktorů. Nepotřebujeme dokonalou přednášku, spíš ochotu naslouchat, odpovídat přiměřeně věku a přiznat i to, že něco nevíme.“*

„Na Lince bezpečí denně mluvíme s dětmi o vztazích, sexualitě, sdílení intimity i o tom, co zažívají online – od prvních pochybností až po závažné formy ubližování. Stejná témata pak otevíráme i ve vzdělávacích programech Linka bezpečí NAŽIVO, které se konají na školách. Když žáci dostanou bezpečný fyzický prostor pro sdílení svých zkušeností a obav z pohybu v tomto prostředí, pomůže jim to i v prostředí online – jednak aby dokázali případným útokům čelit, a také aby oni sami nebyli účastníky či pasivními přihlížejícími různých forem kyberšikany. Ve třídě mezi spolužáky mají možnost vidět doslova na vlastní oči, že co je pro jednoho žertík, může druhého hodně bolet,” dodává **Soňa Petrášková**, ředitelka Linky bezpečí.

Cílem výzkumu je poskytnout aktuální podklady pro cílenější prevenci a účinnější podporu škol, rodičů i dětí. SIC ČR – národní projekt spolufinancovaný Evropskou komisí, koordinovaný sdružením CZ.NIC a realizovaný s partnery Linka bezpečí, Dětské krizové centrum a Jeden svět na školách (JSNS) společnosti Člověk v tísni – společně s UP dlouhodobě pomáhá dětem i dospělým řešit rizika na internetu prostřednictvím prevence, helplinek a hotlinky STOPonline.cz.

Více informací o první části výzkumu a činnosti Safer Internet Centra ČR je k dispozici na webových stránkách <https://www.bezpecnyinternet.cz>.

O výzkumu

Výzkum proběhl jako kvantitativní online šetření rozeslané učitelům na všechny základní a střední školy v České republice. Sběr dat se uskutečnil od 1. dubna do 15. května 2025 a zapojilo se do něj 53 119 respondentů ze všech krajů. Analytická část zaměřená na věk 13–17 let zahrnuje 42 772 dětí (52,2 % dívek, 47,8 % chlapců). Struktura vzorku odpovídá českému školství: 66 % tvoří žáci ZŠ, 7 % žáci víceletých gymnázií, 15 % studenti SŠ s maturitou, 6 % SŠ bez maturity a 4 % čtyřletých gymnázií; reprezentativnost byla ověřena vůči údajům ČSÚ pro školní rok 2024/25.

O Safer Internet Centru ČR

SIC ČR je společný projekt čtyř organizací: koordinátorem je od roku 2019 sdružení CZ.NIC, správce české národní domény, partnery jsou Linka bezpečí, Dětské krizové centrum a Jeden svět na školách (JSNS) společnosti Člověk v tísni. Projekt stojí na třech pilířích: prevence a vzdělávání, helplinky pro děti a rodiče a hotlinka pro hlášení nezákonného digitálního obsahu. Aktivita jsou spolufinancovány Evropskou komisí z programu Digital Europe.

O Univerzitě Palackého v Olomouci

Institut výzkumu a vzdělávání v oblasti digitálních technologií a kyberbezpečnosti při Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci je realizátorem projektu E-bezpečí, který se dlouhodobě zaměřuje na ochranu dětí i dospělých v online prostředí. Tým se věnuje výzkumu, vzdělávání v terénu a každoročně realizuje přibližně 500 vzdělávacích akcí. Dále se zaměřuje na osvětu, prevenci a intervence v případech rizikového chování na internetu. V rámci intervenční činnosti spolupracuje s Policií České republiky a dalšími partnery na řešení konkrétních případů online ohrožení.

Důležitá telefonní čísla:

Linka bezpečí:

Pro děti a studenty: 116 111 a Rodičovská linka: 606 021 021

Linka důvěry Dětského krizového centra:

241 484 149, 777 715 215, 778 510 510 (telefon pro problematiku rizik kyberprostoru)

Hotlinka STOPonline.cz:

910 101 010 nebo <https://stoponline.cz/cs/>

Kontakty pro média za jednotlivé organizace:

Denisa Bendová

fundraising, PR a média, Dětské krizové centrum

tel.: 774 728 894, e-mail: bendova@дитеkrize.cz

Michaela Klofcová

tisková mluvčí a PR specialistka, Linka bezpečí

tel.: 737 713 004, e-mail: m.klofcova@linkabezpeci.cz

Tereza Knížková

mediální koordinátorka, vzdělávací program JSNS, Člověk v tísni, o.p.s.

tel.: 727 804 192, e-mail: tereza.knizkova@jsns.cz

Kamil Kopecký

Univerzita Palackého v Olomouci

Institut výzkumu a vzdělávání v oblasti digitálních technologií a kyberbezpečnosti

Pedagogické fakulty UP

tel.: 777 146 808, e-mail: kamil.kopecky@upol.cz

Barbora Zlámalová

specialistka komunikace, sdružení CZ.NIC

tel.: 778 471 140, e-mail: barbora.zlamalova@nic.cz

Pedagogická
fakulta